

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δράχμα 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ ἐκ τῶν Ἀθηναίων εἰδήσεις αἱ περιστρεφόμεναι εἰς τὰ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως τῶν γνωστῶν τραπεζιτῶν καὶ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, αἵτινες εἰσὶν αἱ μόναι καὶ κυριώτεραι εἰδήσεις τῶν ἡμερῶν τούτων, θλιβερὰς ἐμποιοῦσι καὶ ἐνταῦθα ἐντυπώσεις παρακολουθοῦνται δὲ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ εὐλόγως, διότι ἐξ αὐτῶν πολλὰ δύναται τις ν' ἀρυσθῆ διδάγματα καὶ ἐν αὐταῖς νὰ εὕρῃ τὸ μέτρον τῆς παρ' ἡμῖν ἐνισχύσεως τοῦ νόμου καὶ κατὰ πόσον οὗτος ἐτέθη ἐπ' ἐσχάτων ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀτόμων, ὅπερ δὲν εἶναι ζήτημα κοινωνικοπολιτικὸν μικροῦ ἐνδιαφέροντος. Εἰς ἡμᾶς ἐντούτοις τοὺς ἐπαρχιώτας, μακρὰν τῆς ἀνελιξέως τῶν γεγονότων εὐρισκομένους καὶ μὴ δυναμένους ἐκ τούτου νὰ γνωρίζωμεν ἐπ' ἀκριβῶς ποικίλας περιστάσεις ἀναγκαιοτάτας εἰς ὄρθην ἐκτίμησιν τῶν αἰτίων καὶ τῶν αἰτιατῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην περὶ τῶν γενομένων. Οὐδὲν ἤγιστον διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἰδιαιτέρως πολὺ ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον ἢ κατὰ τῶν Τραπεζιτῶν ποινικῆ καταδίωξις, ἀφορμὴν ἔχουσα τὴν ἐν ταῖς χρηματιστικαῖς πράξεσιν διώξιν τοῦ δόλου, ἐξ οὗ ἄτομα καὶ οἰκογένεια τέλειον κατεστράφησαν, καθ' ὅσον πρό τινας εἰς τῶν διωκομένων τραπεζιτῶν ἀπεπειράθη νὰ γίνῃ καὶ ἡμῶν διδάσκαλος ἐν τῇ χρηματιστικῇ καὶ νὰ εἰσαγάγῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὴν μέθοδον τοῦ ἀκόπου πλουτισμοῦ, ὡς βιοποριστικὸν ἐπιτήδευμα, ἐξελεξάμενος πρόσφορον πεδίον τὸ δημοτικὸν ἔδαφος, καὶ τὸ λαχειοφόρον δημοτικὸν δάνειον προβαλὼν ὡς δέλεαρ. Οἱ εἰλικρινέστεροι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν τῶρα βλέπουσι τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεξεν ἡ πόλις ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ ὁ ἡμέτερος δῆμος, ἀφεθείς πρὸς στιγμήν νὰ παρασυρθῆ ἐκ τῶν δολίων ἐπαγγελιῶν τῶν κεκρυμμένων καὶ φανερῶν πρακτόρων ἐκείνων οἵτινες πρὶν ἢ ξεμπερδεύσωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν μετὰ τὴν δικαιοσύνην ἐν Ἀθήναις, συνώμωσαν κατὰ τῆς χρηστότητος καὶ τῆς πρακτικότητος τῆς ἡμετέρας ἀγῆρας, προσλαβόντες ἐπικαύρα εἰς τὸ σκότιον ἔργον τῶν, δυστυχῶς καὶ μέλη τινα τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Τί ἤθελε γίνῃ σήμερον, ἐὰν τότε ἡ δημοτ. ἀρχὴ, εἴτε ἐξ ἡλιθιότητος, εἴτε ἐκ πονηρίας, συνέδεε τὴν πίστιν τοῦ δήμου, διὰ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, πρὸς τὴν πίστιν ἀνθρώπων διωκομένων ἐπὶ τοῖς μεγίστοις κατὰ τῆς δημοσίας πίστεως ἐγκλήμασι; Μὴ ἡ πόλις διέτρεξε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ διπλασιαζόμενον τὸ δημοτικὸν δάνειον, χωρὶς ν' ἀπολαύσῃ ποσοῦ τοῦ ἕτερον ἡμισυ αὐτοῦ; Μὴ ἡ πόλις ἡμῶν ὀλίγου δεῖν ἤνοιγε τὰς πύλας τῆς εἰς τὴν κυβερνῆσιν ἐκείνην ἥτις ἀπρηγάσατο τὴν δυστυχίαν ἐλοκλήρων οἰκογενειῶν ἀλλαχοῦ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἀθήναις καὶ περιήγαγε τὰς ἀγορὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Παιραῖως εἰς ὁσμῆτον πάντες γνωρίζομεν; Ἡ ἀληθεία, πολλὰς πρέπει ἡ πόλις ἡμῶν νὰ βυολογήσῃ χάριτας εἰς τοὺς ἀντιταχθέντας ἐρρωμένως κατὰ τῆς ἀποπέρας ἐκείνης, ἥτις ἐπὶ μακρὸν πρέπει νὰ λογίζηται παρ' ἡμῖν ὡς κακὸν ὄνειρον ἰδίᾳ χάριτας πρέπει νὰ βυολογήσωμεν ἅπαντες τῷ Προέδρῳ

τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Διαμαντοπούλου καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ὀλίγοις ἐκείνοις συμβούλοις, αἵτινες μετὰ δευδερεκείας δίδουν τὴν πλεκτάνην, ἐν μέσῳ τῶσον χρυσῶν ἐπαγγελιῶν, καὶ μετὰ δυνάμεως ἀξίας θαυμασμοῦ ἀπέκρουσαν τὴν ἐγκληματικὴν ἀπόπειραν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀντιταχθέντες ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ κατὰ τοῦ δήμου ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως τεκταινόμενα ἐκεῖνα ἁκατονόμαστα, συνασθασομεθα ἤδη ἐν ὑπερφηναίᾳ ὅτι τὴν μεγίστην προσηνεγκραμεν αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ὅτι διὰ τοῦτο καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν δημοσιογραφούμεν ἐνταῦθα εἰς μάτην. Δὲν θέλομεν ἐντούτοις νὰ προκαλέσωμεν ἤδη εἰς συζήτησιν ἐκείνους αἵτινες, γενόμενοι πρὸς καιρὸν, εἴτε ἐκκύσια εἴτε ἀκούσια ὄργανα τῶν ἐν Ἀθήναις καλοθελητῶν τοῦ ἡμετέρου δήμου, δὲν ἠσχύνοντο νὰ συκοφαντῶσι πάντα μὴ συντρέχοντα τὰ σχέδιά των, οὐδὲ νὰ ζητῶσι νὰ παραπλανήσωσι τοὺς ἀπλουστεροὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, πρὸς οὓς παρίσταν τοὺς ἐπιδρομεῖς τοῦ δήμου, μόνον αὐτοῦ οὐκ εὐεργέτας καὶ ἐρχομένους ἐνταῦθα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ μᾶς εὐεργετήσωσι, νὰ μᾶς ἐκπολιτίσωσι καὶ νὰ μᾶς διδάξωσι τὸ παιγνίδιον τοῦ χρηματιστηρίου. Τοιαύτη πρόκλησις ἤθελεν εἶσθαι σκληρὸν ἔργον σήμερον καὶ κατὰ χρεῖς τῆς εὐνοϊκῆς θέσεώς μας, ἢν παρεσκεύασεν ἡμῖν τύχη ἀπρόοπτος ἀποκαλύψασα ἐπικαίρως, ὅτι δὲν προσεδόκατο ν' ἀποκαλυφθῆ τῶσον ταχέως ἄλλως τε δημοσιογραφούντες δὲν ἐπιδιώκωμεν προσωπικὰς ἱκανοποιήσεις, ἵνα καταδιώκωμεν τοὺς ὑπεναντίους μέχρι τοῦ ἐσχάτου σημείου, εἰς ὃ ἀρχεται ὁ κρημνός, ἀφίνομεν δ' ἐνίστε τὸν χρόνον καὶ τὰ πράγματα νὰ μᾶς δικαιώσωσι, αἵτινα δὲν ὑστεροῦσι πάντοτε εἰς τὴν μαρτυρίαν των, ὡς πολλοὶ πιστεύουσιν.

— Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξεγράφη εἰς τὸ ἐνταῦθα θειοτριβεῖον τοῦ κ. Θεοφ. Μαντεβελῆ πυροκατὰ ἐξ ἧς ἐπροξενήθη ἀρκητὴ ζῆλια. Τὸ πυροσβεστικὸν σωματεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Κόγκου μετὰ τῶν ἀντλιῶν του, ἠγγάσθησαν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρός. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία ἐθετο εἰς ἐνεργεῖαν σύστημα ἐνεργείας κάλλιστον, εἰς ὃ ὀφείλεται οὐ μόνον ἡ ἐγκαιρὸς ἀποσὸδῆσις τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ πρόληψις τῶν ἀτόπων ἐκείνων αἵτινα ἐκδηλοῦνται εἰς παρομοίας περιστάσεις.

— Ἡ καλλιτέχνης οἰκογένεια Ἀρμανίνη, τρὶς ἐμφανισθεῖσα ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου θεάθρου, κατέθελε τοὺς παρ' ἡμῖν φιλομούσους καὶ θαυμάσιους ἐγκατέλειπον ἐντυπώσεις παρ' αὐτοῖς. Πολὺ ἐξετιμήθη ἐνταῦθα ἡ περὶ τὸ μανδολίνον δεξιότης τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἥτις ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐστὶ θεατικὸν θέαμα, ἐκίνησε δὲ τὸν θαυμασμὸν πάντων ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκλεκτοτέρων μουσικῶν τεμαχιῶν ἐνόησε, ἔκφρασις, ἀκριβεία καὶ ὁ χρωματισμός, καὶ οὐδ' ἐδύνατό τις ποτὲ νὰ φαντασθῆ ὅτι διὰ τοῦ ὄργανου ἐκείνου, ἐδύνατο νὰ μεταδοθῶσιν ἐν τελείᾳ πληρότητι τὰ δυσκολώτερα μουσικὰ ἔργα.

— Ἐτελεῦθη ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ Παναγιώτης Μανθόπουλος ἀρχαῖος καὶ

ἐντιμὸς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ἀνὴρ δὲ καλὸς καὶ γαθός.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ λίαν εὐδοκίμως διευθύνουσα ἐνταῦθα κάλλιστον ἰδιοσυνητὸν Παρθεναγωγεῖον κ. Ἀθηναῖα Σπηλιωτοπούλου ἱερέως, προσεκάλεσε πολλὴν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον ἵνα παρασταθῆ εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ νηπιαγωγικοῦ τμήματος τοῦ παρθεναγωγείου τῆς, εἰς δὲ τὴν πρόσκλησιν τῆς ταύτης πολλοὶ προσήλθον φιλόμουσι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ τὰ μάλλα νύχαριστήθησαν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ δημοσίου αὐτῆς ἐλέγχου. Μικρὰ παιδία σχεδὸν νήπια, διὰ τοῦ νέου νηπιαγωγικοῦ συστήματος, ὅπερ ἡ κ. Σπηλιωτοπούλου διὰ δεξιωτάτων νηπιαγωγῶν ἐφαρμόζει ἐν πληρότητι ἐν τῷ σχολείῳ τῆς, κατέθελξαν τοὺς ἀκρόατας των, διὰ τῶν ἀελεσιμάτων γνώσεών των καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εὐθύμου ἐκείνης διδασκαλίας, τῶσον πρόσφορον εἰς τὴν ἡλικίαν των. Ἡ κ. Σπηλιωτοπούλου δὲν κρίνεται ἐκ τούτου καὶ μόνου κάλλιστη διδασκάλισσα, διὰ μακρᾶς παρ' ἡμῖν ἐργασίας, καὶ μεγάλης πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀφοσιώσεως, κατέστησε τὸ σχολεῖον τῆς ἄξιον πολλῆς ἀγάπης, ἑαυτὴν δὲ ἄξιαν πολλῶν ἐπαίνων. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πολλὰ ἐδέχθησαν συγχαριτήρια ἡ κ. Ἀθ. Σπηλιωτοπούλου καὶ ἡ ἀξιότιμος αὐτῆς ἀδελφὴ κ. Χρυσούλα, ἀκούραστος βοηθὸς τῆς καὶ πολλῶν ἔτυχον ἐνθαρρύνσεων εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον των παρ' ὅλων τῶν συνελθόντων, δικαίαν ἀμοιβὴν τῆς χρηστότητος καὶ τῆς φιλοπονίας των.

— Ὁ εὐμέθοδος καὶ πεπειραμένος καθηγητὴς τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης κ. Κοιλάς ἐγκατεστάθη πρότιμος ἐνταῦθα καὶ δίδει μαθήματα αὐτῆς συνιστώτες τούτον εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἐκμάθωσι τὴν Ἰταλικὴν, διαβεβαιούμενος αὐτοὺς ὅτι θέλουσι μένει λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. *

ΟΘΗΚΗ

Φίλε κύριε Συντάκτη,
Δὲν θὰ ἐλέγχιτε θεβαίως τὴν μακρὰν σιωπὴν μου περὶ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις γινομένων, ἐπειδὴ ταῦτα μαθάνετε ἐκ τῶν ἐφημερίδων τὸ σπουδαιότατον τῆς ἡμέρας ζήτημα εἶναι ἡ προφυλάξις τῶν γνωστῶν τραπεζιτῶν ἢ κοινῇ γνωμῆ ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Ἀθήναις ὀριστικῶς ἐκπύχθη ὑπὲρ αὐτῶν ὡς διατελούντων ἐν πλήρει ἀμύνη ἑυρεθέντες δηλ. κάτοχοι ἱκανοῦ ποσοῦ μετοχῶν καὶ, ἐκ τῆς φρενητιώδους ὑπὸ τῆς ἀντιθέτου ἐμάδος τραπεζιτῶν πωλήσεως μετοχῶν ὑπαρχουσῶν καὶ μὴ μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐπιφέρωσιν ὑποτίμησιν, βλέποντες τὴν περιουσίαν των ἀφανιζομένην ἀποφάσιον ν' ἀγοράσωσι πάσας σχεδὸν τὰς μετοχὰς τοῦ Λαυρίου, ὅπως ἀναστῆλωσι τὴν καταστροφὴν. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ νέα τάξις τῶν πραγμάτων, εἰς ἣν εὐκ ὀλίγον συνέβαλον καὶ οὗτοι διὰ τῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐργασίων, καὶ ἐκ τῆς ὁπείας τόσοι οἴκοι κλαίουσιν ἤδη καὶ πενθοῦσι τὴν ἀπώλειαν περιουσιῶν κτηθειῶν μετὰ μακροῦς ἀγῶνας, ἔφερε τοιαύτην ἀναστάτῳσιν,

ὥστε ἔπρεπε τέλος πάντων νὰ τεθῆ εἰς φραγμὴν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης πρὸς τοῦτω καταλλήλου εὐκαιρίας, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Τὶ κρίμα τόσα ἑκατομμύρια νὰ διατίθωνται εἰς παιγνίδια ἄκαρπα, οὐδὲν ἀποφέροντα κέρδους, ἀπ' ἐναντίας δὲ διὰ τῆς ἀποτόμου ἀλλαγῆς κερδίων νὰ θέρωσι κλονισμοὺς εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐν ᾧ τοσαύτην ζωὴν ἀσφαλέστατα ἠδύνατο νὰ ἐμψύχωσιν εἰς τὴν φθίνουσαν ἡμῶν ναυτιλίαν καὶ τὴν καχεκτικὴν βιομηχανίαν, ἣ ἐν ᾧ εἰς τὸ παρθενικὸν ἐπιχειρήσεων ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος τεραστίως ν' αὐξήνωσιν ἠδύνατο, συνεπιφέροντα τὴν εὐπορίαν καὶ εὐφροσύνην εἰς χιλιάδας ἐργατῶν. Θεομὰ λουτρά ἀπαράμιλλα ἐν τῷ κόσμῳ, γεωργία, σκυλοτροφία, αἰνοποιία, πνευματοποιία, παρασκευὴ ὑποζυγίων καὶ παστῶν (Pickles), κτηνοτροφία, τυροκομία, ἐργαστήσια ὑφαντικῆς ποικίλης, μεταξουργεῖα καὶ τόσαι ἄλλαι προσηφέσταται τῷ κλίματι μας ἐπιχειρήσεις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ κερδήσωσι καὶ τὴν μεγάλαιάν τε πολυπραγμοσύνην καὶ ἐπιχειρηματικότητά. . . Ἀτυχῶς τὰ κεφάλαια ἔλαβον στολιὰν καὶ ἀκανθώδη ὁδόν, ἣ τυφλὴ δὲ καὶ ἀκατάσχετος μανία τοῦ ἐκ τοῦ παραχρησμά κέρδους ἐπεκρίθη τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκλόνησαν ἐκ θάβηρον τὴν μικρὰν ἡμῶν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀκριβῶς καθ' ἣν συνηθὴν ἄλλη δύναμις φοβερὰ κατέφερε κατ' αὐτῶν κλίρον τραῦμα, ἐνῶ δὲ τὸ νέον δασμολόγιον.

Δεινὸς ἀγὼν ἐπ' ἐσχάτων διεξάγεται μεταξὺ συμπολιτευομένων καὶ ἀντιπολιτευομένων ἀφημερίδων, καὶ, ὡς εἰκός, τὴν ἀνωτέραν θέσιν κατέχουσιν οἱ πρώτοι, καίπερ παρόντες ἐπὶ σαθοῦ καὶ ἀποσπασθέντες ἐδάφους. Ἡ ἀκέφαλος ἢ μᾶλλον παλακίριος ἀντιπολιτευσίς, ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ ἐπρόκειτο ὁ μέγας περὶ τῶν νέων φόρων ἀγὼς, ἐκ παιδαριῶν ὁμοιωμένη πείρατος, καὶ οὐχὶ κολακαστικῆς πρὸς αὐτὴν προτάτουσα ἐπιχειρήματα, τὸ παρελήλυθός τῆς ὥρας, ὡς εἰ οἱ μείναντες βουλευταὶ δὲν ἦσαν ἐκ σαρκὸς ἀνθρωπίνης — ἐλιποτάκτισε ἀφήσασα ἐλευθέραν τὴν Κυβέρνησιν τοιοῦτοτρόπως οὐ μόνον ἠθέτησε τὴν ἀποστολήν της ἀλλὰ καὶ μεγάλων κακῶν τῷ ἔθνει ἐγένετο πρόξενος, ἐπομένως, ἀφοῦ κατὰ τὴν κρίσιν ὡρᾶν δειλῶς ἀπέδρα ἐκ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, ματαίως σήμερον καὶ κατόπιν ἐροῦντες φωνασκεῖ ἀτυχῶς ἔχομεν, ὡς φαίνεται, πολλὰς ἀμαρτίας ἀκόμη, ἀφ' οὗ δὲν εὐρίσκειται εἰς μόνος ἀνὴρ, ἵνα συγκεντρώσῃ περὶ αὐτῶν κραταῖαν ἀντιπολιτευσίαν διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἰκανότητός του. Ἡ παρῶσα ἀφ' ἑτέρου Κυβέρνησις ἐκλήθη νὰ ἄρῃ τὰ βάθη τῶν προκλιτόχων τῆς εἰς καιρὸς χαλεπούς, ἵνα δὲ πληρώσῃ τόσα χάσματα ἢ ἀγκάσθῃ ν' ἀπλώσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ πάντων τῶν πόρων τοῦ κράτους, ἀρξάμενη λοιπὸν ἀπὸ τῶν οἴνων καὶ κτηνῶν εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὸ πετρέλαιον, ταπεινοῦ ἐπαγγελματίου ἀναλαβούσα τάξιν. . . νομισάσα δὲ ὅτι, διὰ τῶν δρακοντείων φόρων καὶ μέτρων τῆς, ἀφθονοῦς ἠθέλεν εἰσρεύσῃ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους χρυσός, βλέπει ἤδη τὴν φοβερὰν τοῦ ἔθνους συσσώμου ἀντίδρασιν, καὶ τὴν ἀνααιένουσαν τὰ μέτρα τῆς οἰκτράν ἀποτυχίαν. Εἶνε παντὸς ἐπαίνου ὑπερτέρα δι' ἣν ἔδωκεν ὠθησὶν εἰς τὴν ὀδοποιίαν, καὶ δι' ἣν λαμβάνει φροντίδας πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ μεταίσιχόλου ἡμῶν ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἀλλ' ἔσχε τὴν ἄκραν ἀπερισκεψίαν τῶν προκατόχων τῆς — ἀφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ πράξῃ τι ἀφορῶν εἰς τὸ ἐμπόριον — νὰ μὴ ζητήσῃ, ὅπως πράττουσι πᾶσαι αἱ πεπολιτισμέναι κυβερνήσεις, τὴν γνώμην καὶ πείραν αὐτῶν τούτων τῶν διαφρομένων ἐμπόρων, οἵτινες μάλιστα εὐνοῦσάτα τότε διέκειντο πρὸς αὐτήν, τοῦτο ἦτο μέγιστον λάθος. Μία τῶν ἀστοχωτάτων αὐτῆς πράξεων ἀπεδείχθη ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρος, περὶ οὗ, ὅτι πικρὸν καὶ ἀν ἐπὶ τῆς, ὀλιγώτερον θὰ εἴπῃ τοῦ πρέποντος, ὅπως ὀλιγώτερον τοῦ πρέποντος θὰ ἦναι πικρὸν ὅτι καὶ ἀν ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρου, φόρου τριπλασίως μείζονος αὐτῆς ταύτης τῆς ἀξίας τοῦ προῖόντος! Τοιαῦτα οἰκονομολογικὰ τεραστουργήματα

μόνον ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ συμβαίνωσι. . . Ἐν τούτοις ὁ καπνὸς μὲν εἰς τὴν μνήμην τῆς σιγαρόχαρτον, τοῦτο δὲ πάλιν τὰ βιβλία ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν, πλὴν ἔρεε παύσωμεν καλῶς ἀρχὴν διὰ τῆς ἐξέτασεως δύο μόνων προχειροτάτων εἰδῶν, ἵνα καταδείξωμεν πόσον πρακτικότητά πνεύματος καὶ εἰδικότητά εἶχον οἱ συντάξαντες τὸ νέον δασμολόγιον, ἐπ' ᾧ δὲ καὶ καυχῶνται.

Ἐγραψεν ἐφημερὶς τις ὅτι ἡ Κυβέρνησις, συντάττουσα τὸ ν. δασμολόγιον, ἐνεφροεῖτο εὐμενοῦς πνεύματος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τάξεων, πάντες ἄρα τὴν ἐπήεσαν αἱ εἰλικρινεῖς φίλοι τῆς. ὦν εἰς τυγχάνω κἀγώ. Λοιπὸν ἄμα δημοσιεύθῃ τὸ δασμολόγιον ἀνεζήτησα εἰς αὐτὸ τὸ κυριώτατον τῶν πτωχῶν εἶδος — τὸν σίτον, καὶ ἐπειδὴ βεβαία χάρις λογιστικῆς εὐκολίας ἐλήφθη ὡς μόνος τὸ καντάρι (τόσα τὸ καντάρι) ἔλαβον τὸν κάλαμον ἵνα ὑπολογίσω. . . ἐπικειλημένως ἐτριψα τοῦς ὀφθαλμούς μου μὴ πιστεύων ὅτι ἔβλεπον. . . καὶ ἐντούτοις ἦτο ἀληθέστατον ὅτι ὁ λαὸς διὰ νέου φόρου καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σίτου θὰ τρώγῃ τοῦ λοιποῦ τὸν ἄρτον τοῦ κατὰ 2 περίπου ἑκατομμύρια ἀκριβώτερον, ἵνα δὲ ἴδῃτε μέχρι τίνος βαθμοῦ παχυλῆς ἀγνοίας διατελοῦσιν εἰς καὶ νῦν οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὰ πράγματά μας, ἀνάγωτε τὴν χθεσινὴν «Παλιγγενεσίαν» (ἀριθμ. 6006) ἐν ἣ δικαιολογουμένου τοῦ ἐν λόγῳ δασμοῦ ὡς ἐπιβληθέντος ἐπὶ εἶδους πολυτελείας, ἀναφέρονται καὶ τάδε: «Χάρις εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας ἢ Ἑλλάς ἔχει σίτον πλέον ἢ ὅσος ἀπαιτεῖται διὰ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς.» Πῶς θὰ φανῇ τῶρα εἰς τὸν ἀγαθὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης, τὸν μετὰ τὸσαύτης ἀξιοματικότητος τολμῶντα νὰ δημοσιεύῃ τοιαύτας χονδροειδεστάτας ἀνακριθείας κατὰ πρόσωπον τῶν σιταμπόρων καὶ ἀλευροποιῶν ἐν Ἑλλάδι, ὅταν μᾶθῃ αὐθεντικῶς ὅτι, καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν, ἡ Ἑλλάς εἰσάγει κατ' ἑτὸς ἔξωθεν πλέον τῶν ἐπιτά κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἑκατομμυρίων κοιλῶν σίτου; . . . Ἄς ἐξέτασω τὸ ζήτημα κατ' ἄλλην μορφήν, ἐάν τῳ ὄντι ὁ ἐκ τῆς Θεσσαλίας σίτος ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἐγγύριον κατανάλωσιν, τότε ἦτο ὅλως περιττὸς ὁ νέος καὶ ὁ παλαιὸς δασμὸς, ἢ κατ' ἀνάγκην αὐτοῦ οὐδὲ ὅλως θὰ ἔβλαπτε τὸ ἔθνος, ὅπως δὲν ἔβλαψεν αὐτὸ ἢ ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Δελιγεωργῆ κατάρχησις τοῦ ἐπὶ τοῦ βάμβακος δασμοῦ, ἦτις μάλιστα καὶ πλείστον ὠφέλησεν, ἢ ἄλλως, ἀφοῦ ὁ ἔξωθεν εἰσαγόμενος σίτος ἐξαρκητήρησθαι ὡς εἶδος πολυτελείας, διατί κατ' ἀναλογίαν νὰ μὴ ἐπιβληθῇ φόρος τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν κατὰ στατήρα; Ἐπειτα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος, τῆς διεσμυρευούσης τὸ φρόνημα τῶν σήμερον κυβερνῶντων τὸ ἔθνος, ὁ θάνατος Δεβῆς τῆς Θεσσαλίας, ἐξ οὗ κατασκευάζεται σεμιγδαλίτης ἄρτος εὐπροσωπότατος καὶ εἰς Κραίου τράπεζαν, θεωρεῖται ἀγενής, εὐγενής δὲ σίτος παρ' αὐτῶν κρίνεται ὁ ἔξωθεν εἰσερχόμενος ἀδιακρίτως αἴος π. χ. ὁ τῆς Ἀταλείας, Ἀλεξανδρείας κλπ! . . . Λοιπὸν ἀφοῦ περὶ τὸ κυριώτατον τῶν ἀνθρώπων εἶδος ἐπικρατεῖ τοσαύτη παχυλὴ ἀμάθεια καὶ ἀπειρία, ἃς κἀνὴν ἕκαστος ποῖα λάθη φοβερὰ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προκύψωσι περὶ τὴν ταξινόμησιν, ἄλλων ἢ τῶνος χρήσεως εἰδῶν, τοῦτο ἀκριβῶς θὰ ἐγένετο, ἔρχομαι λοιπὸν εἰς ἕτερον εἶδος, σχετικῶς μὲν μετὰ τὸ προηγούμενον, μικρὸν καὶ ἀπαρατήρητον εἰσέτι, ἀλλ' ὅπερ μοιραίως πρώτιστον νὰ πληθῇ εἰς τὰ καιρία πάντα ἔμπορον, πάντα τραπεζίτην, πάντα βιομήχανον, καὶ ὑπερ, ἀπὸ τοῦδε στοιχηματίζω ὅτι, ὅταν σημάνῃ ἡ ὥρα, θέλει συνταράξῃ τὸ κακόμοιρον ἐμπόριόν μας, ὅπως οἱ ἄγριοι ἀνεμοὶ λυσσαλέως συνταράττουσι τῆς μεγάλης θαλάσσης τὰ κύματα.

Ἐκ Πειραιῶς 8 Ἰουνίου 1884.

Ἄρτοποιοὶ καὶ Ἀστυνομία.

Ἰνωστὸν εἶναι πῶς διαστάσειν ἔλαβε παρ' ἡμῖν ἐπ' ἐσχάτων τὸ ζήτημα τῆς διατιμῆσεως τοῦ

ἄρτου καὶ πόσα περὶ τούτου ἐγράφησαν ἐν τῷ ἐγγύριον τύπῳ. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εὗρεν εἰσέτι λύσιν ἰκανοποιοῦσιν ἀμφοτέρω τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη, δηλονότι τοὺς ἄρτοποιούς καὶ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἑλλόντες ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ ζήτηματι, νὰ παρέξωμεν τὰ μέσα τῆς ἀπολογίας εἰς τοὺς συζητούντας, προθύμως δημοσιεύωμεν τὰ κάτωθι περὶ ἄρτοποιίας ἐκτιθέμενα ἄτινα ἐνέχουσι πολλὰς πληροφορίας καὶ δικαιολογήματα ἄξια προσοχῆς. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐξεφράσαμεν γνώμην, οὐδὲ θὰ ἐπανέλθωμεν σήμερον εἰς αὐτήν, ἐκεῖ δὲ ὅπου περιστρέφεται ἡ συζήτησις μεταξὺ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ἄρτοποιῶν, ὑμεῖς οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, διότι φρονούμεν ὅτι ἄλλοχθὺ ἐγκρίεται τὸ κακὸν καὶ ὅτι ὀξικωτέρας δεῖται τοῦτο Θεραπείας, οὐχ ἦστον δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ συστήσωμεν ὡς δικαίαν τὴν αἴτησιν τῶν ἄρτοποιῶν, δι' ἣς οὗτοι ἐξαιτοῦνται τὴν πειραματικὴν, ὡς εἶπεν, δοκιμασίαν τῶν ἰσχυρισμῶν των, διότι ἐκ τῆς δοκιμασίας ταύτης θὰ καταδειχθῇ ποῖον τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν εὐρίθαι ἐν τῷ δικαίῳ, καὶ ἐάν μὲν ἐν αὐτῷ εὐρίθαι οἱ ἄρτοποιοὶ, δέον νὰ τοῖς ἀποδοθῇ, καθ' ὅσον ἀτόπως συνεδήθη καὶ ἡ προσωπικὴ αὐτῶν φιλοτιμία καὶ ἡ ἀτομικὴ αὐτῶν τιμὴ πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἐάν δ' ἀφ' ἑτέρου τὸ δίκαιον εὐρίθαι ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, αὕτη θὰ δικαιοῦσιν καὶ τὴν πεφωτισμένην ἐνεργειάν της καὶ τὴν λογιζομένην ἐπιμονήν της.

Κύριον Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν Ἀθῆνας

Καὶ μετὰ τὴν ἐπελθούσαν αὐξήσιν τοῦ ἄρτου κατὰ λεπτὰ δύο ὑριστάμεθα ζημίαν. Ἐπειτα ἀδίκου καὶ ἀδικαιολογήτου ἐπιμονῆς τοπικῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν δίκαια παράπονά μας, αὐτὴς Θεραπεία τῆς ἐπιθλοῦ. Ἐάν μὴ κριθῇ εἰσέτι εὐλογον νὰ δοθῇ ἐλευθερία εἰς τὸν συναγωνισμὸν, ἵκετεύομεν νὰ διατάξῃτε ἀρτοποιούς, ὅπως δι' ἐπιτροπῆς ἐνεργήσωσι δοκιμασίας καὶ ὑποβάλλωσιν ὑμῖν ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει νὰ δοθῇ δίκαια διατίμησις ἄρτου καὶ ἐπανορθωθῇ τὸ προσγεγόμενον ἡμῖν ἀδίκημα.

Εὐπειθέστατοι οἱ ἄρτοποιοὶ (Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Ἀξιοτίμη κύριε Συντάκτα.

Μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησα τὴν ἐπασχολούσαν τὸν ἐγγύριον τύπον συζήτησιν, τὴν προκληθεῖσαν ἐκ τῆς τελευταίας διατιμῆσεως τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων δὲν ἠδυνήθην νὰ πεισθῶ, ὅτι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ μας ἐπετέλεσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἑαυτῶν καθήκον. Τὰς περὶ τούτου σκέψεις μου σὰς παρακαλῶ, Κύριε Συντάκτα, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος Σας.

Σοφοὶ συγγραφεῖς διδάσκουσι σήμερον, ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τινὲς ἐδόξαζον, ὅτι ἡ κοινὴ εὐθυμερία ἐξασφαλίζεται διὰ τεχνιτῶν μηχανισμῶν, οὗς ἐπέζητουν νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς ὀρισμένας τάξεις τῆς κοινωνίας. Τοὺς τοιοῦτους κατεδίκασεν ἡ ἐπιστήμη εὐφρόμως ἐπονομάσασα φαντασιοκόπους. Διὰ τῆς ὑγιούς οικονομικῆς θεωρίας ἀνεσκευάσθη πρὸ πολλοῦ ἡ θεωρία των καὶ κατεδείχθη πλέον ὡς κύριον ἔργον πάσης τοπικῆς ἀρχῆς καὶ πάσης κυβερνήσεως ἢ ἄρως τῶν περιορισμῶν εἰς τὴν ἐξάσκησιν παντὸς ἐπαγγέλματος. Ἀπεδείχθη πλέον ὀλεθρία ἢ ἐπέμβασις τῶν ἀρχῶν εἰς τὴν σφαιρὰν τῶν ἰδιωτικῶν ἐνεργειῶν ὡς κωλύουσα τὴν ἐλευθέραν τῶν πολιτῶν προαγωγήν, ἐξ οὗ ἀδίκημα μόνον καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν γεννᾶται ὑπὲρ τῆς κοινωνίας. Οἱ φαντασιοκόποι εὐτυχῶς συνετάφησαν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα μετὰ τῶν θεωριῶν των καὶ ἐπεκράτησαν αἱ ὑγιεῖς ἀρχαί, αἱ ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς θεω-

ρίας και της μακροχρόνιου πείρας στηρίζονται. Μετά τοιαύτην πραγμάτων κατάστασιν, ἢ ἐδημιούργησαν ἐν Εὐρώπῃ οἱ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας ἐργασθέντες ἀληθεῖς ἐπιστήμονες, δὲν δύναται ἤδη ἢ νὰ γεννηθῆ εἰς πάντα αἰσθημα οἰκτου ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες καθ' ὑπόκρισιν εἰ μὴ τί ἄλλο, ὑποστηρίζουν τὰς ἀπρηχαιωμένας περὶ διατιμήσεως τοῦ ἄρτου διατάξεις τοῦ παρ' ἡμῶν ἔτι ἰσχύοντος Βασιλ. Διατάγματος τοῦ 1835.

Καὶ περιττὸν ἦδη ἀποθαίνει νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ μὲν ἐλεύθερος συναγωνισμὸς δίδει εἰς τὰ πράγματα τὴν ἀληθῆ αὐτῶν τιμὴν, ὁ δὲ περιορισμὸς αὐτῶν οὐ μόνον ὡς ἀποτέλεσμα φέρει τὴν σπουδαίαν ἐλάττωσιν τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ βελτιώσιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ποιότητος δὲν παρέχει. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν πραγμάτων ταλαντεύεται ἐνίοτε ἐνεκα τῶν περὶ τὴν προσφορὰν καὶ ζήτησιν μεταβολῶν, ἀλλ' οὐχ' ἦττον κανὼνα γενικὸν ἐν ὑπερπηδᾷ τὴν παραγωγικὴν δαπάνην. Ὁ κανὼν τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησεως ἀδιαλείπτως ἐνεργεῖ καὶ παράγει ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς κοινῆς. Εὐτυχῶς ἡ πόλις τῶν Πατρῶν θεωρεῖται καὶ εἶναι μία ἐκ τῶν πρωτεύουσῶν ἐμπορικῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος· ἀδιακόπως τελειοποιοῦνται ἐν αὐτῇ τὰ τεχνικὰ ὄργανα καὶ τῆς σχετικῆς βιομηχανίας, τὰ μεταγωγικὰ μέσα ἐπληθύνθησαν, καὶ πλήρης καὶ ἀσφαλῆς συγκοινωνία ὑπάρχει, ὁ δὲ ὑπάρχων διαγωνισμὸς ἀναγκάζει τοὺς ἄρτοποιούς καὶ βιομηχάνους οὐ μόνον ν' ἀρκῶνται εἰς μέτρια κέρδη, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ζημίας νὰ ὑφίστανται. Ταῦτα πάντα ἔδει νὰ πέσωσι τοὺς ἀμυδρῶς, ὅτι πᾶς κίνδυνος καταχρήσεως ἐξέλειπεν, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ σίτος ὑπετιμήθη, καὶ σήμερον, ὡς παρατηρεῖ ὁ διάσημος Γάλλος Οἰκονομολόγος P. Leroy Beaulieu, δὲν παρουσιάζεται πλέον ἢ ὑπερμετρος ἐκείνη διατίμησις, ἡ συνήθως εἰς παρελθούσας ἐποχὰς σιτοδείας, διότι καὶ ἡ καλλιέργεια ἀνεπτύχθη καὶ νέαι χωραὶ ἐκμεταλλεύονται. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ δικαίωμα τῆς διατιμήσεως ὑφίσταται νόμῳ, καθήκον ἔχουν, διατείνονται τινές, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ νὰ κανονίζον ἐκάστοτε τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου· οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ αὐταῖς τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ, καθ' ἡμᾶς, ἀφοῦ δι' οὗ, ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν λόγους, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ κατηργήθη καθ' ὅλα τὰ ἐμπολιτισμένα μέρη, καὶ ἐν Ἑλλάδι ἔτι εἰς τινὰς πόλεις, αἱ ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ ἐνασκῶσι τοῦτο ἢ μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ, καὶ ὑφ' οὗ ὅρους ἀξιοῖ ὁ νόμος. Τοιαύτη δὲ δύναται νὰ παραστῆ μόνον ἐν περιπτώσει σιτοδείας, καὶ ἐὰν ὁ ἐλεύθερος συναγωνισμὸς ἐκλείψῃ καὶ ἐπιτευχθῆ πλήρης συνενόησις μεταξύ τῶν ἄρτοποιῶν πρὸς αἰσχροκέρδειαν, τοῦθ' ὅπερ ἦδη, ὑφ' ἣν κατάστασιν διάγομεν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ χωραν. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιστάσει ἢ ἐφαρμογῇ τῆς διατιμήσεως, καθ' ὃν μάλιστα τρόπον ἦδη κανονίζεται, δὲν σενεπάγεται ἢ τὴν στέρησιν τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ πρὸς ζημίαν ὀλοκλήρου τῆς κοινῆς. Ἀλλὰ πλὴν τούτων καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ διάταγμα τῆς 6 Ἀπριλίου 1835 ὅπερ προεκλήθη ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἧτις ἐστερεῖτο καὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐμπορίου ἐν γένει, τὸ διάταγμα τοῦτο, λέγομεν, οὐδένα ἄλλον κύριον σκοπὸν ἔχει ἢ τὸν περιορισμὸν τῆς αἰσχροκέρδειας, δι' ὃν μάλιστα λόγον ὁ ἄρτος ὑπάκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς ἀρχῆς προσδιορισμένον τίμημα, ὅτι δὲ τὸ τίμημα τοῦτο δὲν νὰ ἦ δίκαιον οὐδεὶς ἀντιλέγει, καθόσον ἄλλως ἔχομεν ἀδίκημα διαπραττόμενον παρὰ τῶν ἐπιτραμμένων τὴν πρόληψιν παντὸς τοιούτου.

Ἡ ἔτι ὑφισταμένη διάστασις μεταξύ τῶν ἄρτοποιῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν μᾶς ἀναγκάζει ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν πρὸ τῆς ἦδη ὑφισταμένης διατιμήσεως κατάστασιν, ἀλλ' εὐτυχῶς καὶ κατ' αὐτὴν δὲν ἀπαντῶμεν σύστασιν τῶν ἄρτοποιῶν πρὸς αἰσχροκέρδειαν, ὅπως δικαιολογήσωμεν τὴν διατίμησιν τοῦ νῦν ἀστυνόμου, τουναντίον, καὶ

ἢ ἐν Πάρισι τότε παραγωγή τοῦ ἄρτου, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, ἦν μεγαλύτερα καὶ ἡ ποιότης ἀνωτέρα καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου πολὺ μικρότερα τῆς ἐν Ἀθήναις, Σύρῳ Πειραιεὶ καὶ ἄλλαις πόλεσιν, ὅπου δηλονότι ὑπάρχει συναγωνισμὸς. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐπωσδήποτε ἡ τοπικὴ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ, δι' οὗ αὐτὴ γνωρίζει λόγους, ἐκράνεν εὐλογον νὰ ἐνασκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς διατίμησιν τοῦ ἄρτου, ὡφείλε πάντως νὰ τηρήσῃ ὠρισμένους κανόνες, οὗς ἐκαθίστασε καὶ ἡ πείρα καὶ ἡ θεωρία, πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ ἄρτου· ἀπὸ ποιούτους τούλάχιστον ὅρους θὰ ἦτον ἴσως ἐπιτῆς καὶ τὶς περιορισμένους συναγωνισμὸς καὶ δὲν θὰ ἐφέροντο εἰς τὸ μέσον ζητήματα σκανδάλων. Πλὴν δυστυχῶς ἡ ὑπ' ἀριθ. 473 τῆς 28 Ἀπριλίου ε. ε. διατίμησις, δι' ἧς ἡ μὲν τιμὴ τοῦ ἄρτου πρώτης ποιότητος ὠρίσθη εἰς λεπτὰ 39, ὁ δὲ τῆς δευτέρας εἰς λεπτὰ 29, ἐξελέγχεται ἐκ τῶν πραγμάτων ὡς ἔργον ἐντελῶς ἐπιπολαίων καὶ αὐθαίρετον. Κυροῦται δὲ τοῦτο καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, ὅπερ κατεχωρήθη πρὸς ἀπολογία τοῦ ἀστυνόμου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 81 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἐπιτὰ πρόσω», τῆς ἦδη συντηρουμένης, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ὁ ἀρθρογράφος μᾶς διαβεβαίωσεν ἀληθῶς ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἔλαβον ὑφ' ὄψει πρὸς κανονισμὸν τοῦ τιμήματος τοῦ ἄρτου τὰ συγγράμματα διαφόρων χημικῶν καὶ ἄλλων συγγραφέων, τῶν εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μνημονεύσῃ τὰ ὀνοματεπώνυμα, ἀλλὰ παρέλειψε νὰ ὀρίσῃ ἢ ν' ἀναπτύξῃ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐρείθονται αἱ θεωρίαι τούτων. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν τὸν ἀδικοῦμεν, διότι ἡ μελέτη ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων ἀπαιτεῖ οὐ μόνον χρόνον μακρὸν, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ εἰδικὰς γνώσεις ξένων γλωσσῶν, ἐνῶ τὸ ἔργον ἀποθαίνει εὐχερέστερον διὰ τῆς ἀπλῆς ἀντιγραφῆς τῶν ἐπιγραμμάτων τῶν συγγραμμάτων, ὅπισθεν τῆς ἰσοίας δύναται τις νὰ κατασκευάζῃ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἰδίας αὐτοῦ συνειδήσεως, συμφερούσας θεωρίας ἢ γνώμας, ὅπως παραπίσῃ τοὺς ἀμαθεστέρους. Εὐχερὲς ἐπίσης εἶναι τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἔλαβον ὑφ' ὄψει τῶν λεπτομερῶν καὶ ἀκριβῆς πληροφορίας παρ' εἰδημόνων, ἐξασκούντων ἐνταῦθα τὸ τοῦ ἄρτοποιοῦ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ δύσκολον, εἰμὴ ἀδύνατον, τὸ νὰ κατανοήσῃ τοὺς εἰδήμονες τούτους κυρίους, καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι οὐδέποτε, οὐδὲ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐν λόγῳ διατιμήσεως ἐπεκαλέσθη ἡ ἀστυνομία τὴν συνδρομὴν τοιούτων, καὶ διότι ἐπὶ τέλους διὰ λόγων κενῶν δὲν ἀναιρεῖται ἡ ἀλήθεια. Καὶ ὅτι αἱ ἀρχαὶ μᾶς δὲν ἐμελέτησαν τὰ παρ' αὐτῶν ἐπικαλούμενα συγγράμματα τοῦτο ἀναμολογεῖται παρὰ τῶν ἰδίων διὰ τοῦ χρονογράφου τῶν, ὑποστηρίζοντος πρὸς δικαιολογίαν τῶν, ὅτι πρὸς κανονισμὸν τοῦ τιμήματος τοῦ ἄρτου ἐλήθη ὑφ' ὄψει ἡ μέση τιμὴ τῶν σιτηρῶν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην πάντες οἱ περὶ τὴν ἀρτοποιίαν ασχολούμενοι οὐ μόνον δὲν ἀναγράφουν ἐν τοῖς συγγραμμάσι τῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποκρούουσιν ὑποστηρίζοντες ὡς κυρίαν θάσιν πρὸς ἐξέρεσιν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ ἄρτου τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν ἀλεύρων. Οἱ δὲ πρακτικότεροι συνιστῶσι πρὸς τοῦτο τὴν ἐν ταῖς διαφόροις κατηγορίαις τῶν ἐργοστασίων ἐνεργεῖαν δοκιμασιῶν δι' ἐπιτροπῶν εἰδημόνων, καὶ τοιαύτας δοκιμασίας ἐνήργησαν αἱ ἀρχαὶ ἄλλοτε, ὅτι διετιμᾶτο ὁ ἄρτος, ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. Δεχόμενοι ἐν τούτοις πρὸς σιγῆν, ὅτι καὶ ὑπὸ τοιαύτην σφαλερὰν θάσιν προέβησαν αἱ ἀρχαὶ ἀπὸ χρηστοῦ τοῦ συνειδήτος εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ ἄρτου, ἀνευρίσκομεν καὶ πάλιν, ὅτι καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς δὲν ἐμερίνησαν νὰ λάβωσι κἂν ὑφ' ὄψει τὸν κατὰ μέσον ὅρον ἀληθῆ τιμὴν τοῦ σίτου κατὰ τὴν 28 Ἀπριλίου ε. ε., ὅτε δηλονότι ἐξεδόθη ἡ πολὺκροτος διατίμησις τῶν, διότι ὡς ὁ μνησθεὶς ἀρθρογράφος παρατηρεῖ, ἐλήθη ὑφ' ὄψει ὡς μέσος ὅρος τῆς τότε τιμῆς τοῦ σίτου κατ' ὅκιν λεπτὰ 30, ἐνῶ πασιδῆλον ἔστιν ὅτι

τοιαύτη τότε ἦτον ἡ τῶν λεπτῶν 33 1/2, καὶ περὶ τούτου ἐπικαλούμεθα τὴν μαρτυρίαν πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει μᾶς σιτεμπόρων καὶ μεσιτῶν. Ἐκ τούτου ἄμέσως καταρρέει τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τῶν ἀπολογητῶν τοῦ κ. Ἀστυνόμου μᾶς, διότι ἡ ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 3 1/2 λεπτὰ κατ' ὅκιν τοῦ σίτου διαφορὰ ἀλλοιοῖ οὐσιωδῶς τὸ παρ' αὐτῶν ἐξαγόμενον τῶν ἰδανικῶν κερδῶν τῶν ἀρτοποιῶν, τὰ ὅποια ἐξαλείφονται ἀφ' ἑαυτῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ ἀρχαὶ μᾶς παρεῖδον προσέτι καὶ δὲν ἔλαβον ὑφ' ὄψει τῶν τῶν ἄρθρον 19 τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος τοῦ 1835, καθ' ὃ «ἐπικρατοὶς ἄρτοποιός ὑπαχρεοῦται νὰ ἔχη παντοῦθεν εἰς τὴν ἀποθήκην του προμήθειαν ἕνα ποσοταμιευμένων σιταλφίτων πρώτης ποιότητος· Ἡ προμήθεια αὕτη πρέπει νὰ ἦναι τοσαύτη κατὰ ποσὸν ὅση ἤθλην ἐπαρκέσει εἰς τὸ κατὰ ποσότητος τοῦ ἐν διαστήματι ἐνός μηνός.» Ἐὰν δὲ ἐλάμβανον ὑφ' ὄψει τῶν τῶν ἀνωτέρω ἐπιτακτικῆν διατάξιν τοῦ Νόμου καὶ ἐὰν ἐμερίνων καὶ περὶ τῶν ἀρτοποιῶν πάντως κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῆς διατιμήσεως, ἦτοι τῆς 23 Ἀπριλίου ε. ε., θὰ ἐκάνονζον τὸ τίμημα ἐκ τῆς κατὰ μέσον ὅρον τιμῆς τοῦ σίτου τῆς πρὸ ἐνός μηνός ὑφισταμένης, ἦτοι τὴν 28 Μαρτίου ε. ε., καὶ τοῦτο διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ ἄρτοποιοὶ εἶχον ἤδη ἀγοράσει καὶ ἐναποταμιεύσει εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν προμήθειαν σιταλφίτων πρώτης ποιότητος ἐπαρκῆ διὰ μῆνα ἕνα καὶ πλέον, εἶχον δὲ ἀγοράσει ταῦτα ὑπὸ τὰς τότε ὑψηλοτέραις τιμαῖς, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἀναμνησθήσεως. Ὡστε ὀμολογημένον ἦδη ὑπάρχει παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀπολογητοῦ, ὅτι ὑπο πᾶσαν ἐποψίν αἱ ἀρχαὶ μᾶς ὑπέπεσαν εἰς σφάλματα, ὧν τὰ τέλη ἀποτίουσιν ἔτι οἱ ἀτυχεῖς ἄρτοποιοί.

Παραμηνεῖαι προφανῶς ἡ ἐφημερίδα «Ἐπιτὰ πρόσω» πανθ' ὅσα ὁ E. Millon περὶ τῆς διαβροχῆς τοῦ σίτου γράφει, καὶ ματαιοπονοῦσα ἐπικαλεῖται ἐν οὐδέοντι πίνακας περὶ τοῦ ἐκ τοῦ σίτου ἀπορροφωμένου ὕδατος εἰς θερμοκρασίαν 18ῶ Κ., ἐφ' ὧν στηρίζομένη ἀφειδῶς καταλογίζει εἰς βᾶρος πάντων τῶν ἀλευροποιῶν καὶ ἄρτοποιῶν ὡς κέρδος ἀθέμιτον 15 ἐπὶ τοῖς 100 !! Ἀλλ' ἡ ἐνδεχομένη κατάχρησις δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων πρὸς ἐξέρεσιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ δικαίου τιμήματος. Πρωτίστως λοιπὸν ὡφείλε νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν διὰ τῆς γρήσεως ὑπερβάλλοντος ὕδατος δύναται νὰ παραχθῆ ἄλευρον καὶ ἄρτος καλῆς ποιότητος· ἀφοῦ δὲ ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀρχῶν, ὑποχρέωσιν εἶχε νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὗς θεωρεῖ τὸ προσδιορισθὲν τίμημα δίκαιον πρὸς πώλησιν καλῆς ποιότητος ἄρτου. Περὶ ἐδεχομένων καὶ ἀνοπάρχτων καταχρήσεων τῶν ἄρτοποιῶν δὲν πρόκειται ἦδη, ἀλλὰ τε ταύτας δύναται νὰ περιστείλωσιν οἱ ἀμυδρῶς διὰ τῆς ποινικῆς καταδιώξεώς τῶν.

Κατὰ τὸν Payer ἐντριβέστατον περὶ τὰ τοιαῦτα, εἰς τ' ἄλευρα δὲν πρέπει γὰρ ἐναπομένη οὐδὲ ἡ ἐλάχιστη ὑγρασία, καθότι ὅχι μόνον ἐξ αὐτῆς βλάπτεται ἡ κυριώτερα καὶ θρεπτικότερα ἀζωτοῦχος οὐσία τοῦ σίτου, ἦτοι ἡ ἰσώδης ὕλη (gluten) ἀλλὰ προσέτι σχηματίζονται φουράματα, εἴτα ἐπερχεται ζύμωσις καὶ ἐν τέλει πικρίζουν (ὅσα καὶ Dictionnaire industriel par M. E. Lacroix Σελίς 401—488. Μόνον δὲ ὁ ἐπιμελῶς κθαριζόμενος καὶ πλυνόμενος σίτος παρέχει λευκὰ ἄλευρα, ὅτε καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἄρτος εἶναι ὑγιεινός· ἀλλ' ὁ ἀποκαθαρισμὸς τοῦ σίτου ἀπὸ τῶν γεωδῶν οὐσιῶν καὶ χωμάτων τελεῖται σήμερον ἀκαριαίως οὕτως, ὥστε νὰ μὴ εἰσδῇ εἰς τὸ σῶμα τοῦ καρποῦ ἢ παραμικρὰ ὑγρασία. Πρὸς τοῦτο μάλιστα ὁ σίτος ἀμέσως ξηραίνεται διὰ καταλήλων δογάνων, καὶ εἴτα μεταβάλλεται εἰς ἄλευρον διὰ τῶν ὑδρομύλων ἢ ἀτμομύλων Εὐτυχῶς ὁ ὑπάρχων συναγωνισμὸς ἀναγκάζει τοὺς βιομηχάνους μᾶς οὐ μόνον νὰ τηρῶσιν ὅλους τοὺς κανόνες τῆς τέχνης πρὸς παραγωγὴν καλῆς ποιότητος ἀλεύρων, ἀλλὰ καὶ νὰ προμηθεύωνται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκάστοτε τελειότερα ἐργαλεῖα. Ἀλ-

λά περί δὲ αἰτίας διότι ταῦτα δὲν ἀπαιτοῦνται κεραιωμένον ἄλλοι αἱ πλείοντες ἐνταῦθα ὑποτίθεται ἕδρα κατασκευαστικὰ ἀπορροφῶν (πλὴν δύο ἢ τριῶν) παρ' ἄλλων ἀγοράζον τὰ ἄλλα πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἄρτου. Ἡ τούτου δὲ ἀμέσως καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς μέσης τιμῆς τοῦ σίτου ἐρειδουμένη βῆσις ἀνεύρεσιν τοῦ τιμῆ- μαντος τοῦ ἄρτου εἶναι ἐντελῶς σαθρὰ, ἀφοῦ δι' αὐτὸς ἡ πρώτη ὕλη πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἄρ- του εἶναι τ' ἄλλωρα, τὰ ὅποια προμηθεύονται δι' ἀγορᾶς, ἐπομένως τῆς τιμῆς τούτων μὴ λαμβά- νομένης ὑπ' ὄψει προσωπῶς ζημιούονται. Τὸ δὲ ζή- τημα τοῦτο εἶναι τόσον ἀπλοῦν, ὥστε οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν, ἐκτός ἐάν παρὰ τῶν σοφιστῶν ὑποστηριχθῇ πρὸς φαινομενικὴν δικαι- ολογίαν των, ὅτι ἡ ἐξάσκισις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ δὲν εἶναι ἐλεύθερα, ἢ ὅτι καὶ τ' ἄλλωρα δέον νὰ διατιμῶνται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε δημοστυνῶν, ἀλλὰ τοιοῦτον τι δὲν ὑποστηρί- ζεται παρὰ τῶν νόμων. Ἐὐτυχῶς δὲ σήμε- ρον ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἀλεύρων καθ' ὅλον τὸ κράτος εἶναι τοσοῦτον ἀναπτυγμένος, ὥστε δια- σκεδάζεται πᾶσα ἀνησυχία καὶ αὐτῶν τῶν κοινω- νιστῶν, τῶν ἀξιούτων νὰ κανονίζωσι πρὸς ἴδιον ὄ- φελος τὰ κεφάλαια καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀτόμων.

Μετὰ τοιαύτας σαθρὰς βῆσεις, ἃς ἐπικαλοῦν- ται ἡδη αἱ ἀρχαί μας πρὸς δικαιολογίαν των, οὐδεὶς πλέον ὑπολείπεται δισταγμοῦ, ὅτι καὶ τὰ παρ' αὐτῶν δῆθεν ἐκτελεσθέντα πειράματα, ὧν τὰ ἐξαγόμενα πομπωδῶς διεκήρυξαν, τὴν αὐ- τὴν ἔχουσιν ἀξίαν, ἀφοῦ μάλιστα κατόπιν ἐορτῆς, ἦτοι μετὰ τὴν διατίμησιν, ὡς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦ- σιν, ἐν κρυπτῷ καὶ παραδύστῳ ἐτελέσθησαν. Καὶ ὄντως ταῦτα εἰς πλήρη εὐρήνται ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πράγματα. Ἡ ἀπλή ἀνάγνωσις τοῦ ἀ- ναγραφέντος παρ' αὐτῶν ἐξαγομένου δύναται νὰ πείσῃ καὶ τὸν ἀμαθέστερον, ὅτι εἰ ἀπολογηταὶ τῶν ἀρχῶν μας, εἴτε ἐκ προθέσεως, εἴτε ἐκ με- γάλους ἀγαθότητος, δι' ἰδανικῶν μόνον ἀριθμῶν πειρῶνται νὰ καλύψωσι τὰ σφάλματα καὶ τὴν ἐσῶγνωστον ὀλιγογίαν τῶν ἐντολέων των. Καὶ πρὸς τοῦτο λαμβάνουν ὑπ' ὄψει των, ὡς διατεί- νονται ἀρτοποιεῖον μικρὸν, δυνάμενον νὰ παράγῃ καθ' ἐκάστην 600 ὀκάδας ἄρτου, προϋποθέτον- τες ὅτι καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ κατα- ναλωθῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ! Ἔστω—λαμβάνουν λοιπὸν ὡς βῆσιν τὴν κατὰ μέσον ὄρον ψευδῆ τι- μὴν τοῦ σίτου πρὸς λεπτὰ 30, ἐνῶ, ὡς ἀνωτέρω ἀπεδείξαμεν, ἡ ἀληθὴς εἶναι 33 1/2, καὶ οὕτω ἐπὶ 500 ὀκάδων σίτου προκύπτει ἀμέσως δια- φορὰ δραχ. 17,50. Ἀναγράφουν ὡς ἀλεστικά διὰ πᾶσαν ὀκτὼ λεπ, 2 ἐνῶ κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἀπαιτοῦνται λεπτὰ 3 1/2, καὶ οὕτω ἐπὶ τοῦ αὐ- τοῦ ποσοῦ τῶν 500 ὀκάδων ἀναγράφουν ἐπὶ ἑ- λαττον διαφορὰν κατὰ δραχμὰς 7,50. Σημειῶν τὸν μισθὸν ἐνὸς μόνον ζυμωτοῦ πρὸς δραχμ. 3,33 καθ' ἐκάστην δεχόμεθα πρὸς στιγμὴν ὡς ἀντά- ριον τὸν μισθὸν τούτου, ἀλλ' ἀπολύτως ἀδύνα- τόν εἶναι νὰ κατασκευασθῶσι καθ' ἐκάστην ἡμέ- ραν 900 ὀκάδες ἄρτου δι' ἐνὸς καὶ μόνου ζυμω- τοῦ. ἀπαιτοῦνται λοιπὸν δύο, καὶ ἀποδείξιν τού- του προσφέρουν εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον τὰ ἐν- ταῦθα ἀρτοποιεῖα ἔχοντες λοιπὸν καὶ ἑτέραν δια- φορὰν κατὰ δραχ. 3 καὶ 33.— Πρὸς τούτοις πα- ρέλειψαν οἱ κατασκευασταὶ τοῦ πίνακος νὰ ση- μειώσωσιν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν μισθὸν δύο παιδῶν, οἵτινες εἰσὶν ἀπολύτως ἀναγκαῖοι διὰ τὴν μετα- φορὰν τῶν πινακωτῶν κλπ. Ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν καθ' ἐκάστην λογίζεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς δραχ. 5. Ἀναγράφουν ὡς μισθὸν τῶν δύο βοηθῶν πρὸς πώλησιν τοῦ ἄρτου δραχ. 4, ἐνῶ ἀείψυτε μισθοδο- τοῦνται οὗτοι μὲν δραχ. 3 ἕκαστος καὶ τὴν τρο- φήν των ὑπολογίζου τὴν καύσιμον ὕλην εἰς δρ. 4, ἐνῶ κατὰ μέσον ὄρον αὕτη ἐπαναβαίνει εἰς δρ. 9, καὶ τέλος, συμπληροῦντες τὸ ἀριστούργημα των, διὰ φωτισμὸν, ἄλας, τόκους καὶ ζημίας ἀναγράφουν δραχ. 2' ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀνωτέρω ποσότητος τοῦ ἄρτου

ἀπαιτοῦνται ὀκτὼ μόνον ὀκάδες ἄλατος, ὃ ἐστὶν δραχ. π. 1, 20 λεπ. α 15 ἐκάστης ὀκάδος λο- γιζόμενης διὰ φωτισμὸν δραχμὴ 1 καὶ διὰ τὸ καύσιον καὶ ζυμῆς τοῦ ἀριστοῦ δραχ. 4. Παρέρχον- ται δὲ ἐν σιγῇ καὶ το οὐσιώδες γεγονός, ὅτι οἱ κατασκευασταὶ τοῦ ἄρτου δὲν ἀπολαμβάνουσι καθαρὰν τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, διότι οὗτοι, ὡς παν- τες γνωρίζουσι, πρὸς πώλησιν τοῦ ἄρτου ἀφίρου- οιν εἰς τοὺς ἀρτοποιὰς 2—3 λεπτὰ κατ' ὀκτὼ. Ἀπὸ τρίποδος λοιπὸν κατασκευάσαν οἱ ἀπολογη- ται, χάριν τῶν ἐντολέων των, ψευδῆ πίνακα δῆ- θεν δοκιμασίας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁποῦν ὑ- ποστηρίζουν, ὅτι ἐκ 500 ὀκάδων σίτου παράγον- ται 600 ὀκάδες ἄρτου, ἐξ ὧν 120 πρώτης καὶ 480 δευτέρας ποιότητος καὶ 75 ὀκάδες πιτύ- ρων, καὶ ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ ἀπολαμβάνουσι καθαρ- ρὸν κέρδος δραχμὰς 28, 60! Αἱ ἐν Γαλλίᾳ ἐν τού- τοις τελευταῖσι δοκιμασίαι κατέδειξαν ὅτι πα- ράγονται 100 ὀκάδες πρώτης καὶ 440 δευτέρας ποιότητος καὶ 100 ὀκάδας πιτύρων ὡς δὲ ἡ- λίου φαινότερον ἀνωτέρω ἀπεδείχθη, ἡ ἐκ τῆς ὑ- φισταμένης διατιμῆτος προσγινομένη εἰς τοὺς ἀρτοποιούς ζημία ὑπερβαίνει τὰς 40 δρ. Ἀλλὰ τίς θὰ ἐπανορθώσῃ ταῦτα; Ἴδου τὸ ζήτημα, ὁ- περ δέον ν' ἀπασχάληται τάντα πολίτην ἐνδιαφε- ρόμενον περὶ τῆς περιουσίας του' ἀλλὰ περὶ τού- του ἴσως ἐκθέσω ὑμῖν ἀκολουθῶς ὀλίγα τινα.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν αἱ ἀρχαί μας οὐ μόνον δὲν ἐπετέλεσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἑαυτῶν καθή- κων, ἀλλὰ τούναντίον παρεβίασαν τοῦτο πρὸς βλά- θην ὠρισμένης τάξεως τῆς κοινωνίας μας. Ἐκ τι- νος λόγου ἐπραξαν τοῦτο, ἢ διὰ τινὰ λόγον ἐμμέ- νουν εἰς ἀδικούντες τοὺς ἀρτοποιούς, δὲν μοι ἐ- πιτρέπεται νὰ ἐξετάσω ἡδὴ οὐδὲν ἤττον τὸ ἀδί- κημα αὐτῶν φέρει καὶ χαρακτῆρα γενικώτερον, διότι δι' αὐτοῦ ἡγάγον ἐν τῷ μέσῳ ἀκαθώδη κοινωνικὰ ζητήματα καὶ διέσπασαν ἀπ' ἑτέρου πάντα συναγωνισμὸν ἐν τῷ τόπῳ μας, ἐνῶ κατὰ τὴν ἀστυνομιαν νόμον (Ἐ. α. 31) δεκεμβρίου 1836, ἀρθρ. 91 καὶ ἐπ.) εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἐπιβάλλεται ὡς καθήκων ἡ συντήρησις καὶ παρακίνησις τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, τοῦ φυσικοῦ τούτου νόμου τοῦ διέποντος τὰς τιμὰς τῶν πραγμάτων, ὃ δὲ τοῦ νόμου τούτου τὴν ἐνέρ- γειαν διὰ τεχνασμάτων παρεμποδίζων, παρεμποδί- ζει, κατὰ τινὰ διάσημον Γερμανὸν ποιητικὸν ἐπι- χειρίσαν, τὰς ἀληθεῖς τῶν πραγμάτων τιμὰς, καὶ καταπλεονεκτεῖ τοῦ κοινού.

Περαιῶν τὴν παρούσαν φρονῶν ὅτι μεθ' ὅσα ἐξε- τέθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ὑπολείπε- ται ἡδὴ ἢ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς προκειμένης διαφορᾶς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον. Ἐύχης δ' ἔργον ἀποβαίνει πλέον, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι διὰ καταλλήλων νομο- θετημάτων περιορισθῇ ἡ αὐθαίρεσις τῶν δημο- στυνῶν.

Δεχτήτε παρακαλῶ κ. Συντάκτα, τὴν ὁμολο- γίαν περὶ τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἀ. . . . .
Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ « Φορολογουμένου ».

Ἐπαπειλημένως ἐγράφη ἐν τῷ ἐγχωρῷ τύπῳ ἴσως καὶ παρ' ὑμῶν, ἀν δὲ με ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ὑπαινιγμὸς τις, ἢ μομφή, κατὰ τῆς δημ. ἀρχῆς ὡς ὀλιγορούσης περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς πλατείας « Γεωργίου τοῦ Α' » ἢ τις ἀναδίδουσα ἐκάστοτε λιθάρια, καθίσταται ὀχληρὰ καὶ ἀπεχθὴς κατὰ τοὺς ἐσπερινούς ἡδὴ περιπάτους ἰδίως, καὶ δὴ, καὶ λογοπαίγνιά τινὰ ἐγράφησαν, λεχθέντα δῆθεν με- ταξὺ ἐπισήμων ξένων ἐπισκεπτῶν, ἐπὶ τοῦ προκει- μένου ἐδίδετο δὲ καὶ συμβουλή, ἵνα περισυλλεγῶσιν οἱ ῥιθινεὶς χάλικες καὶ ἀπερρίφθωσι, συγχωρηθῆτω μοι ἵνα ὑποβάλω τὴν ἐξῆς παρατήρησιν ὅτι κα- θόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδιόρθωσιν, τὴν ἐπίστρωσιν δηλ. ταύτης κατέστη τῷ ὄντι ἐπ' ἀνανανγες μετὰ τόσα ἔτη ἀπὸ τῆς διαχαράξεώς της, καὶ τοῦ κα- νονισμοῦ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, καὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν περιωνύμων πηδάκων, διότι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον διὰ τῶν ποδῶν τριβῆ, τὰ μικρὰ ἐπ' αὐ-

τῆς φυσικῶς ἐκ τῶν ἐργῶν σχηματισθέντα βράκια, ἢ τέως παρατεινομένη ἀνομβρία, καὶ οἱ ἐσχάτως σμερδαλέοι πνεύσαντες ἀνατολικοδὸρ- ρεῖοι ἄνεμοι, κατεξήρανον τὸ ἐδάφος ἀφήσαν αἶπαν τὸ χῶμα καὶ τὴν ἄμμιον, μεταβαλόντα ταῦτα εἰς νέφη κόψεως, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπεφάνησαν οἱ ἀπομονωθέντες χάλικες ὅθεν ἀνάγκη μεταξὺ τῶν λ. π. ἀναποφεύκτων ἐξόδων τοῦ δήμου, νὰ προστεθῇ καὶ ἡ κανονικὴ ἐπισκευὴ ταύτης. Δὲν παραδεχόμεθα ὅμως ὡς ὀρθὴν καὶ τὴν συμβουλήν, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀπορρίψεως τῶν χάλικων ταύτης ἄ. διότι τὸ πείραμα τοῦτο, πρὸ ἔτους γενόμενον ἀπεδείχθη καὶ μάταιον κ' ἐπιζήμιον, β'. διότι ταῦτα ἐπληρώθησαν, διὰ νὰ μετενεχ- θῶσιν ἐκεῖ, ὡς κύριον συστατικὸν τῆς ἐπιστρώ- σεως τῆς πλατείας, καὶ τὰ ὅποια ἀν' ἀπερρίφωμεν ἡδὴ, θὰ πληρώσωμεν αὐριον ἐκ νέου, διὰ νὰ τὰ μεταφέρωμεν οὕτως ἐπιτετραπταὶ ταῖς ἐργαζά- βους ἐπισκευαζομένων ὁδῶν ν' ἀποφαινωται, αἱ τινες ἐφαρμύζοντες τὴν μεθυσὸν ταύτην, καὶ με- τακομίζοντες τὰ ἀπὸ τὴν μίαν ὁδὸν εἰς τὴν ἄλ- λην, δικαιολογοῦνται ἐρωτώμενοι, « ὅτι ἐπερίσσει- σαν δῆθεν, » οὐχὶ ὅμως καὶ ἡμῖν, τοῖς ὀρθῶς καὶ ὡ- ρίμως σκεπτομένοις πολίταις. Δυπούμεθα τῇ ἀ- ληθείᾳ διὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἢ ὑφίστανται οἱ ἀ- θροὶ πόδες τῶν κυρίων καὶ κυριῶν ἰδίως, τῶν πει- ραισῶν νὰ ἐιστάξωσιν ὡς συρμόν, τὸν ἥκιστα κα- τάλληλον ἐν τῇ τοιαύτῃ ὡρᾷ τοῦ ἔτους ἐσπε- ρινὸν περίπατον, ἐν τῇ χθαμαλῇ, θερμῇ, καὶ ὡς κλωθῶν, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τῶν οἰκῶν περιεκλει- σμένη πλατεία Γεωργίου τοῦ Α', ἀπέναντι τῶν Ἰψηλαλωνίων, καὶ τῆς παραλίης, καὶ αὐτοῦ τοῦ μώλου, (οὗτινος τῷ ὄντι ἡ νῦν κατάστασις παραμυρῆς κουτρουλίων, διὰ μικρᾶς δαπάνης ἢ φιλότιμος λιμενικὴ ἐπιτροπὴ, ἡδύνατο ὡς πέ- ρσει νὰ ἰσπεδαῖωσῃ) ἀποτίοντες ὅθεν ἡδὴ, οἱ τὸν συρμόν πειραθέντες, τὴν ποιήν τῆς ἐκλογῆς των, δευθῆτωσαν τῷ Ἰψίστῳ ἵνα καταπέμψῃ ἑμῶν τὸσπ' εὐμεγετικῶν ταῖς πᾶσι καὶ αὐτῆς τῆς πλα- τείας, καὶ τῶν ὁδῶν, ἀφοῦ ἡ ἐφετεινὴ λειψυδρία ὑπερτερεῖ ἀπάντων τῶν προκηθέντων ἐτῶν, καὶ στεροῦμεθα ἀπὸ τοῦδε ὕδατος πρὸς πόσιν, οὐχὶ πρὸς ἀρδευσιν, ἢ κατάβρεγμα. Κατ' ἀτυχῆ σύμ- πωσιν, καὶ αὐτὸς ὁ εὐλογημένος Δήμαρχος δὲν ἐμφορεῖται τῆς τοῦ πεπτωκότος καλαισθησίας ἢ εὐαισθησίας.

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 18ην μεσοῦντος, ὡραν 8ην π. μ. ἄρχονται αἱ γενικαὶ ἐξετάσεις τῶν μα- θητῶν τοῦ Δου. ἐν Πάτραις Ἑλληνικοῦ σχολείου. Παρακαλοῦνται πάντες οἱ φιλόμουσι ὅπως τιμή- σωσιν αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας των.
Ἐν Πάτραις τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1884.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ σχολείου)

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 16 τρέχοντος μη- νὸς καὶ περὶ ὡραν 6 π. μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ παρθεναγωγείου μου. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ τε γονεῖς καὶ κηδεμόνες, ὡς καὶ πάντες οἱ τῶν γραμματῶν φίλοι, νὰ τιμῶσιν ταύτας διὰ τῆς παρουσίας των.

Ἡ Διευθύντρια.
Ἀθηνᾶ Κ. Σπηλιωτοπούλου, Ἱερῶς.
(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις)

Τὴν 17ην Ἰουνίου, κατὰ τὴν 9ην πρωϊνὴν ὡραν ἄρχονται αἱ γενικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου μου. Παρακαλῶ τοὺς τε ἐνδιαφερομένους καὶ πάντα φιλόμουσον ἵνα τιμῶσιν αὐτὰς.
(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδία πρόσκλησις)
Ἐν Πάτραις τὴν 13 Ἰουνίου 1884.
Γ. Κατσιρόπουλος.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 17 τρεχ. περὶ ὡραν 9ην π. μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ Α'. τμήματος ἡ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ λυκείου τοῦ κ. Κ. Δ. Κωνσταντινοπούλου ὁ βουλούμενοι ἃς προσέλθω- σιν εἰς αὐτὰς.